

Predmet: Fazlija Ajdari i dr. – Gnjilanska grupa
Poslovni broj predmeta: K-Po2 18/11

Glavni pretres: 28.06.2012.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Saslušanje optuženog Selimon Sadiki

Optuženi se izjasnio da nije kriv. Ostale optužene je upoznao tek kada je počeo ovaj proces. Tokom 1999. godine bio je pripadnik OVK, a nikada nije bio pripadnik OVPMB.

Rođen je u selu Rajince [opština Preševo] gde i danas živi. Dana 24.03.1999. godine, pred početak NATO bombardovanja, napustio je Srbiju i otišao u Makedoniju gde se smestio u izbeglički kamp u Kumanovu. Posle mesec dana sa grupom prijatelja autobusom je otišao u Albaniju gde je u Draču/Durrës pristupio 126. brigadi OVK. Posle obuke koja je trajala 20 dana upućen je u borbene operacije na jugoslovensko-albanskoj granici. Učestvovao je u akciji „Strela“. Posle povlačenja srpskih snaga sa Kosova, dana 18.06.1999. godine, ušao je sa jedinicom u selo Kušnin/Kushnin [opština Prizren] koje je bilo napušteno. Posle tri dana u obližnjem selu Rogovo/Rogovë [opština Đakovica/Gjakovë] predao je oružje i od tad je bio civil. Uniformu je zadržao jer nije imao civilnu odeću. Istog dana je otišao do prijatelja koji je živeo u selu Mušutište/Mushtishte [opština Suva Reka/Suharekë] kod koga je bio do 23.06.1999. godine. Tog dana je otišao u Gnjilane/Gjilan koje se nalazi blizu Preševa gde je živela njegova porodica. Nije smeo da se vrati kući jer se plašio srpskih vlasti. U svoje selo se vratio tek u avgustu 2001. godine kada su srpske vlasti odlučile da amnestiraju sve bivše pripadnike OVK i OVPMB za oružanu pobunu. Od 17.07.2000. do 25.08.2003. godine radio je kao policajac KPS-a u Gnjilanu/Gjilan. Pre toga je kratko vreme bio pripadnik Kosovskog zaštitnog korpusa.

U Gnjilanu/Gjilan je imao jednog rođaka i rođaku kod kojih je noćio. U Internatu je spavao samo prvu noć. Sutradan mu je brat doneo novac i civilnu odeću i od tad više nije nosio uniformu OVK osim kada su mu dolazili prijatelji u posetu kada se slikao sa njima. Posle mesec dana stupio je u vezu sa sadašnjom suprugom koja je tada živela sa majkom u Novom Brdu/Novobërdë koje se nalazi na oko 40km od Gnjilana/Gjilan. Od tada je svako veče spavao kod nje tako da nije bio stalno u Gnjilanu/Gjilan. U to vreme zavladao je anarhija jer je svako ko je hteo oblačio uniformu OVK i zlostavljao i pljačkao ljude. Ti ljudi nisu bili vojnici OVK već obični razbojnici. Nije mu poznato da su se u Gnjilanu/Gjilan dogodila krivična dela koja se njemu i ostalim optuženima stavljaju na teret.

Tačno je da je oko vrata u to vreme nosio lančić sa metkom, ali su iste takve nosili i mnogi drugi pripadnici OVK. Smatra da su svedok saradnik *Božur 50*, zaštišeni svedoci C1, C2 i B2 instruisani da lažno svedoče protiv njega i ostalih optuženih. On nije bio u gradu 17.06.1999. godine kada je zaštićena svedokinja C2 rekla da ga je videla. *Božur 50* je u svom svedočenju izneo niz neistina. On nije bio pripadnik OVK. Sve što je u svom svedočenju izjavio su laži. On čak nije uspeo ni da prepozna mnoge ljude sa slika koje su mu date, čak je i njega pomešao sa nekim svojim rođakom.

Kada je 2007. godine uhapšen od strane UBPOK-a zbog krijumčarenja ljudi nuđeno mu je da bude svedok saradnik u ovom postupku što je on odbio jer ne zna ništa o zločinima iz

optužnice, a ostale optužene nije poznavao. Ističe da se protiv njega vodi politički postupak bez ikakvih dokaza, a iza koga stoji ministar policije Ivica Dačić.

Optuženi Sadiki se do sada branio ćutanjem.

U publici je bio prisutan i izaslanik ambasade Švajcarske koja je 21.03.2012. godine izručila Srbiji optuženog Shemsi Nuhijua na osnovu poternice MUP-a Srbije.

Fond za humanitarno pravo